MUTUAL LEGAL ASSISTANCE

Instrument Amending the Treaty of January 28, 1988 Between the UNITED STATES OF AMERICA and BELGIUM

Signed at Brussels December 16, 2004

with

Annex

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

BELGIUM

Mutual Legal Assistance

Instrument amending the treaty of January 28, 1988.
Signed at Brussels December 16, 2004;
Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate September 28, 2006 (Treaty Doc. 109-13,
109th Congress, 2d Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-13,
110th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate
September 23, 2008;
Ratified by the President December 11, 2008;
Exchange of Instruments of Ratification at Washington
August 18, 2009;
Entered into force February 1, 2010.
With annex.

Instrument as contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Mutual Legal Assistance between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003, as to the application of the Treaty between the United States of America and the Kingdom of Belgium on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters signed 28 January 1988

1. As contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Mutual Legal Assistance between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003 (hereafter "the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement"), the Governments of the United States of America and the Kingdom of Belgium acknowledge that, in accordance with the provisions of this Instrument, the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement is applied in relation to the bilateral Treaty between the United States of America and the Kingdom of Belgium on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters signed 28 January 1988 (hereafter "the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty") under the following terms:

(a) (i) Article 4 of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement as set forth in Article 12 bis of the Annex to this Instrument shall govern the identification of financial accounts and transactions, in addition to any authority already provided under the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty;

(ii) Pursuant to Article 4(3) of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement, requests for assistance shall be transmitted between, for the Kingdom of Belgium, its Minister of Justice; and, for the United States of America, the attaché responsible for Belgium of the:

- U.S. Department of Justice, Drug Enforcement Administration, with respect to matters within its jurisdiction;
- U.S. Department of Homeland Security, Bureau of Immigration and Customs Enforcement, with respect to matters within its jurisdiction;
- U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation, with respect to all other matters;

(iii) Pursuant to Article 4(4) of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement, the United States of America and the Kingdom of Belgium shall provide assistance with respect to money laundering and terrorist activity punishable under the laws of both States, and with respect to such other criminal activity as they may notify each other;

(iv) Pursuant to Article 4(5) of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement, assistance may not be refused on grounds of bank secrecy. This prohibition is provided for by Article 13 of the Annex, which does not permit assistance to be refused under this Instrument on grounds of bank secrecy;

(b) Article 5 of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement as set forth in Article 12 ter of the Annex to this Instrument shall govern the formation and

activities of joint investigative teams, in addition to any authority already provided under the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty;

(c) Article 6 of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement as set forth in Articles 18(2 bis) and 12 quater of the Annex to this Instrument shall govern the taking of testimony of a person located in the Requested State by use of video transmission technology between the Requesting and Requested States, in addition to any authority already provided under the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty;

(d) Article 7 of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement as set forth in Article 17(3) of the Annex to this Instrument shall govern the use of expedited means of communication, in addition to any authority already provided under the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty;

(e) Article 8 of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement as set forth in Article 1(1 bis) of the Annex to this Instrument shall govern the providing of mutual legal assistance to the administrative authorities concerned, in addition to any authority already provided under the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty;

(f) Article 9(1-3) of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement as set forth in Article 13 bis of the Annex to this Instrument shall govern the limitation on use of information or evidence provided to the Requesting State, and the conditioning or refusal of assistance on data protection grounds.

2. The Annex reflects the integrated text of the provisions of the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty and the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement that shall apply upon entry into force of this Instrument.

3. In accordance with Article 12 of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement, this Instrument shall apply to offenses committed before as well as after it enters into force.

4. This Instrument shall not apply to requests made prior to its entry into force; except that, in accordance with Article 12 of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement, Articles 12 quater,17(3), and 18(2 bis) of the Annex shall be applicable to requests made prior to such entry into force.

5. (a) This Instrument shall be subject to the completion by the United States of America and the Kingdom of Belgium of their respective applicable internal procedures for entry into force. The Governments of the United States of America and the Kingdom of Belgium shall thereupon exchange instruments indicating that such measures have been completed. This Instrument shall enter into force on the date of entry into force of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement.

(b) In the event of the termination of the U.S.-EU Mutual Legal Assistance Agreement, this Instrument shall be terminated and the 1988 U.S.-Belgium Mutual Legal Assistance Treaty shall be applied. The Governments of the

United States of America and the Kingdom of Belgium nevertheless may agree to continue to apply some or all of the provisions of this Instrument.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Instrument.

DONE at Brussels, in triplicate, this 16th day of December 2004, in the English, French and Dutch languages, all three texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF KINGDOM OF BELGIUM:

ANNEX

TREATY BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE KINGDOM OF BELGIUM ON MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

ARTICLE 1

Scope of Application

1. The Contracting States shall provide, in accordance with the provisions of this Treaty, mutual legal assistance in all matters relating to the investigation, prosecution and suppression of offenses.

1. bis a. Mutual legal assistance shall also be afforded to a national administrative authority, investigating conduct with a view to a criminal prosecution of the conduct, or referral of the conduct to criminal investigation or prosecution authorities, pursuant to its specific administrative or regulatory authority to undertake such investigation. Mutual legal assistance may also be afforded to other administrative authorities under such circumstances. Assistance shall not be available for matters in which the administrative authority anticipates that no prosecution or referral, as applicable, will take place.

b. Requests for assistance under this paragraph shall be transmitted between the Central Authorities designated pursuant to Article 17 of this Treaty, or between such other authorities as may be agreed by the Central Authorities.

2. Assistance shall include, but not be limited to:

(a) locating or identifying persons;

(b) serving documents;

(c) providing information and items, including documents, records and articles of evidence;

(d) taking testimony and producing documents;

(e) executing requests for search and seizure;

(f) transferring persons in custody for testimonial or other purposes;

(g) locating, tracing, immobilizing, seizing and forfeiting proceeds of crime; and

(h) assuring restitution to victims of crime.

3. Unless otherwise provided by this Treaty, assistance shall be provided for any offense under the laws of the Requesting State.

4. This Treaty is intended solely for mutual legal assistance between the Contracting States. The provisions of this Treaty shall not give rise to a right on the part of any

private person to obtain, suppress, or exclude any evidence, or to impede the execution of a request.

ARTICLE 2

Locating or Identifying Persons

The Requested State shall make thorough efforts to ascertain the location or identity of persons specified in the request.

ARTICLE 3

Serving Documents

1. The Requested State shall cause service of any legal document transmitted for this purpose by the Requesting State.

2. Any request for the service of a document requiring the appearance of a person before an authority in the Requesting State shall be transmitted a reasonable time before the scheduled appearance.

3. The Requested State shall return as proof of service a dated receipt signed by the person served or a declaration signed by the officer making service, specifying the form and date of service.

ARTICLE 4

Appearance of Witnesses and Experts in the Requesting State

1. If the Requesting State considers that the personal appearance of a witness or expert before its judicial authorities is particularly necessary, it may so state in its request, and the Requested State shall invite the witness or expert to appear. The Requested State shall promptly inform the Requesting State of the reply of the witness or expert.

2. The witness or expert shall be appropriately reimbursed by the Requesting State for travel expenses and subsistence incurred in complying with the request. If the witness or expert so requests, the Requesting State may provide an advance with respect to those travel expenses and subsistence; this advance may be provided through its embassy in the Requested State.

3. The witness or expert who has failed to answer a summons to appear, service of which has been requested, shall not be subjected to any punishment or measure of restraint in the Requested State, even if the summons contains a notice of penalty.

ARTICLE 5

Providing Information and Items in the Possession of Government Offices or Agencies

Upon request and for the purposes of this Treaty:

(a) the Requested State shall provide publicly available information and items, including documents or records, in the possession of a government office or agency;

(b) the Requested State may provide information and items, including documents or records, in the possession of a government office or agency, but not publicly available, to the same extent and under the same conditions as it would be available to its own law enforcement or judicial authorities. The Requested State in its discretion may deny the request entirely or in part.

ARTICLE 6

Taking Testimony and Producing Documents in the Requested State

1. A person from whom evidence is sought shall, if necessary, be compelled by subpoena to appear and to testify or to produce items, including documents, records and articles of evidence, to the same extent as in investigations or proceedings in the Requested State. Testimonial privileges under the laws of the Requesting State shall not be taken into consideration in the execution of requests under this Article, but any such claim shall be noted in the record.

2. On request, the Requested State shall state the date and place of the taking of testimony.

3. At the execution of a request, the Requested State shall permit the presence of the accused, counsel for the accused, and any other interested person specified in the request.

4. The executing authority shall provide any person permitted to be present the opportunity to pose questions for the person whose testimony is sought. The questions shall be posed in accordance with applicable procedures in the Requested State.

ARTICLE 7

Executing Requests for Search and Seizure

1. To the extent permitted under its laws, the Requested State shall execute a request for the search, seizure, and delivery of all items, including documents, records and articles of evidence, to the Requesting State if the request includes the information justifying such action under the laws of the Requested State. The search and seizure shall be carried out in accordance with the laws of that State.

2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the items will be returned to the Requested

State as soon as practicable. Without such a condition, no obligation shall exist to return the items to the Requested State. The Requested State may also defer the surrender of items needed as evidence in that State.

3. The rights of third parties in such items shall be duly respected.

ARTICLE 8

Procedures Concerning Admissibility of Evidence

1. The Requesting State may ask the Requested State to follow particular procedures in executing a request under Article 5, 6, or 7 to ensure admissibility of the items produced or seized, and the Requested State shall follow these procedures, provided they are not prohibited by its laws.

2. The items seized in Belgium shall be held in custody by the office of the court clerk after being inventoried. Those items will be kept by that office at the disposal of the authorities of the United States of America. Upon request, that office shall provide, with the items delivered, attestations in compliance with the form appended to this Treaty and executed by each person having had possession of the items from the time of seizure. These attestations shall be admissible in evidence in the United States of America as proof of the truth of the matters set forth therein; no other attestation shall be required.

3. In the event of special circumstances, the Central Authorities shall consult concerning practical arrangements relating to the particular procedures to be followed.

ARTICLE 9

Transferring Persons in Custody in the Requested State to the Requesting State

1. A person in custody in the Requested State who is needed for purposes of assistance under this Treaty in the Requesting State shall be transported to the Requesting State if the person in custody consents and the Requested State has no reason to deny the transfer.

2. The Requested State may postpone execution of the request for as long as the presence of the person is necessary for an investigation or proceeding in the Requested State.

3. The Requesting State shall have the authority and obligation to keep the person in custody unless the Requested State has ordered release.

4. The Requesting State shall return a person not released under paragraph 3 to the custody of the Requested State as soon as circumstances permit unless otherwise agreed. The Requesting State shall not decline to return a person transferred because such person is a national of that State.

ARTICLE 10

Transferring Persons in Custody in the Requesting State to the Requested State

1. For purposes of assistance under this Treaty, the Requesting State may request the transfer to the Requested State of a person in its custody if the person in custody consents and the Requested State has no reason to deny the transfer.

2. The Requested State shall have the authority and obligation to keep that person in custody unless the Requesting State has ordered release.

3. The Requested State shall return a person not released under paragraph 2 to the custody of the Requesting State as soon as circumstances permit unless otherwise agreed. The Requested State shall not decline to return the person transferred because such person is a national of that State.

ARTICLE 11

Application of Articles 9 and 10

1. For purposes of Articles 9 and 10:

(a) The time spent in custody in the State to which a person has been transferred will be deducted from the time remaining to be served in the other State.

(b) The person transferred may not be prosecuted, detained or subjected to any other restriction of personal liberty in the State to which he has been transferred for acts or convictions prior to his transfer.

(c) The immunity provided in sub-paragraph b shall cease if the person transferred:

(i) having had for a period of 15 consecutive days an opportunity to leave the State to which he has been transferred, has remained; or

(ii) having left, has returned.

2. If the transferred person escapes, the State to which he has been transferred shall make every effort to arrest him.

3. Extradition proceedings shall not be required in order to effect the return of persons transferred under Article 9 or 10.

ARTICLE 12

Proceeds of Crime and Restitution to Victims

1. To the extent permitted by its domestic laws applicable at the time that the request is made, each Contracting State commits itself to grant assistance to:

(a) locate, trace, immobilize, seize and forfeit proceeds of crime; and

(b) assure restitution to victims.

2. The Central Authority of a Contracting State which has reason to believe that proceeds of crime may be discovered in the other State shall notify the Central Authority of that State which shall determine whether any action is appropriate and report as soon as possible on the action taken.

ARTICLE 12 bis

Identification of Bank Information

1 (a) Upon request of the Requesting State, the Requested State shall, in accordance with the terms of this Article, promptly ascertain if the banks located in its territory possess information on whether an identified natural or legal person suspected of or charged with a criminal offense is the holder of a bank account or accounts. The Requested State shall promptly communicate the results of its enquiries to the Requesting State.

(b) The actions described in subparagraph (a) may also be taken for the purpose of identifying:

(i) information regarding natural or legal persons convicted of or otherwise involved in a criminal offense;

(ii) information in the possession of non-bank financial institutions, or

(iii) financial transactions unrelated to accounts.

2. In addition to the requirements of Article 15(1) of this Treaty, a request for information described in paragraph 1 of this Article shall include:

(a) the identity of the natural or legal person relevant to locating such accounts or transactions;

(b) sufficient information to enable the competent authority of the Requested State to:

(i) reasonably suspect that the natural or legal person concerned has engaged in a criminal offense and that banks or non-bank financial institutions in the territory of the Requested State may have the information requested; and

(ii) conclude that the information sought relates to the criminal investigation or proceeding; and

c) to the extent possible, information concerning which bank or non-bank financial institution may be involved, and other information the availability of which may aid in reducing the breadth of the enquiry.

3. Unless subsequently modified by exchange of diplomatic notes between the European Union and the United States of America, requests for assistance under this Article shall be transmitted between:

(a) the Minister of Justice of Belgium, and

(b) for the United States of America, the attaché responsible for Belgium of the:

- U.S. Department of Justice, Drug Enforcement Administration, with respect to matters within its jurisdiction;

- U.S. Department of Homeland Security, Bureau of Immigration and Customs Enforcement, with respect to matters within its jurisdiction;

- U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation, with respect to all other matters.

4. The Kingdom of Belgium and the United States of America shall provide assistance under this Article with respect to money laundering and terrorist activity punishable under the laws of both States, and with respect to such other criminal activity as they may notify each other.

5. The Requested State shall respond to a request for production of the records concerning the accounts or transactions identified pursuant to this Article, in accordance with the other provisions of this Treaty.

Article 12 ter

Joint Investigative Teams

1. Joint investigative teams may be established and operated in the respective territories of the United States of America and the Kingdom of Belgium for the purpose of facilitating criminal investigations or prosecutions involving the United States of America and one or more Member States of the European Union where deemed appropriate by the United States of America and the Kingdom of Belgium.

2. The procedures under which the team is to operate, such as its composition, duration, location, organization, functions, purpose, and terms of participation of team members of a State in investigative activities taking place in another State's territory shall be as agreed between the competent authorities responsible for the investigation or prosecution of criminal offenses, as determined by the respective States concerned.

3. The competent authorities determined by the respective States concerned shall communicate directly for the purposes of the establishment and operation of such team except that where the exceptional complexity, broad scope, or other circumstances involved are deemed to require more central coordination as to some or all aspects, the States may agree upon other appropriate channels of communications to that end.

4. Where the joint investigative team needs investigative measures to be taken in one of the States setting up the team, a member of the team of that State may request its own competent authorities to take those measures without the other States having to submit a request for mutual legal assistance. The required legal standard for obtaining the measure in that State shall be the standard applicable to its domestic investigative activities.

Article 12 quater

Video Conferencing

1. The use of video transmission technology shall be available between the United States of America and the Kingdom of Belgium for taking testimony in a proceeding for which mutual legal assistance is available of a witness or expert located in the Requested State. To the extent not specifically set forth in this Article, the modalities governing such procedure shall be as otherwise provided under this Treaty.

2. The Requesting and Requested States may consult in order to facilitate resolution of legal, technical or logistical issues that may arise in the execution of the request.

3. Without prejudice to any jurisdiction under the law of the Requesting State, making an intentionally false statement or other misconduct of the witness or expert during the course of the video conference shall be punishable in the Requested State in the same manner as if it had been committed in the course of its domestic proceedings.

4. This Article is without prejudice to the use of other means for obtaining of testimony in the Requested State available under applicable treaty or law.

5. The Requested State may permit the use of video conferencing technology for purposes other than those described in paragraph 1 of this Article, including for purposes of identification of persons or objects, or taking of investigative statements.

ARTICLE 13

Limitations on Assistance

1. The Central Authority of the Requested State may deny a request to the extent that:

(a) execution of the request would prejudice the sovereignty, security or other essential public interests of the Requested State;

(b) the request relates to an offense under military law which would not be an offense under ordinary criminal law; or

(c) the request does not comply with the provisions of this Treaty.

2. The Central Authority of the Requested State may also deny a request if it involves a political offense. This paragraph shall not apply to any offense which the Contracting States may consider not be to a political offense under any other international agreement to which they are parties.

3. Before denying assistance pursuant to this Article, the Central Authority of the Requested State shall consult with the Central Authority of the Requesting State to consider whether assistance can be given subject to such conditions as it deems necessary. If the Requesting State accepts assistance subject to these conditions, it shall comply with the conditions.

4. The Central Authority of the Requested State may postpone execution of a request or grant it subject to conditions if execution would interfere with an ongoing investigation or legal proceeding in the Requested State.

5. The Central Authority of the Requested State shall inform the Central Authority of the Requesting State as soon as possible of the reason for denying or postponing the execution of a request.

ARTICLE 13 bis

Limitations on Use to Protect Personal and Other Data

1. The Requesting State may use any evidence or information obtained from the Requested State:

(a) for the purpose of its criminal investigations and proceedings;

(b) for preventing an immediate and serious threat to its public security;

(c) in its non-criminal judicial or administrative proceedings directly related to investigations or proceedings:

(i) set forth in subparagraph (a); or
(ii) for which mutual legal assistance was rendered under Article 1 (1 bis) of this Treaty;

(d) for any other purpose, if the information or evidence has been made public within the framework of proceedings for which they were transmitted, or in any of the situations described in subparagraphs (a), (b) and (c); and

(e) for any other purpose, only with the prior consent of the Requested State.

2. (a) This Article shall not prejudice the ability of the Requested State in accordance with this Treaty to impose additional conditions in a particular case where the particular request for assistance could not be complied with in the absence of such conditions. Where additional conditions have been imposed in accordance with this subparagraph, the Requested State may require the Requesting State to give information on the use made of the evidence or information.

(b) Generic restrictions with respect to the legal standards of the Requesting State for processing personal data may not be imposed by the Requested State as a condition under subparagraph (a) to providing evidence or information.

3. Where, following disclosure to the Requesting State, the Requested State becomes aware of circumstances that may cause it to seek an additional condition in a particular case, the Requested State may consult with the Requesting State to determine the extent to which the evidence and information can be protected.

ARTICLE 14

Protecting Confidentiality

Upon the request of the Requesting State, the Requested State shall use its best efforts to keep confidential a request and its contents. If the request cannot be executed without breaching the required confidentiality, the Central Authority of the Requested State shall so inform the Central Authority of the Requesting State, which shall then decide whether the request should nevertheless be executed.

ARTICLE 15

Contents of Requests

1. A request for assistance shall indicate:

(a) the name of the authority conducting the investigation or proceeding to which the request relates;

(b) the subject matter and nature of the investigation or proceeding;

(c) a description of the information or item sought or the action to be performed; and

(d) the purpose for which the information, item or action is sought.

2. To the extent necessary and possible, a request shall include:

(a) available information on the identity and whereabouts of a person to be located;

(b) the identity and location of a person to be served, that person's relationship to the proceeding and the manner in which service is to be made;

(c) the identity and location of persons from whom evidence is sought;

(d) a description of the manner in which any testimony is to be taken and recorded;

(e) a list of questions to be answered;

(f) a precise description of the place to be searched and the items to be seized;

(g) a description of any particular procedure to be followed in executing the request; and

(h) information relating to the allowance to which the witness or expert appearing in the Requesting State may be entitled.

ARTICLE 16

Executing Requests and Return of Items

1. The Central Authority of the Requested State shall promptly comply with the request or, when appropriate, transmit it for execution to the authority having jurisdiction, which shall make best efforts to execute the request. The judicial authorities of the Requested State shall have jurisdiction to issue subpoenas, search warrants or other orders necessary to execute the request.

2. Requests shall be executed according to the domestic laws and procedures of the Requested State except to the extent that this Treaty provides otherwise. Procedures specified in the request, even if unfamiliar to the Requested State, shall be followed except to the extent specifically prohibited by the laws of the Requested State.

3. The Requested State may furnish copies of items, including documents, records, and articles of evidence, obtained in executing a request. Upon application of the Requesting State, the Requested State shall make every effort to furnish original items.

4. Except as provided in Article 7, the Requesting State shall return any items furnished in execution of requests for assistance as soon as possible unless the Requested State waives their return.

ARTICLE 17

Central Authorities

1. Except as otherwise provided, all requests for assistance shall be made and executed through a Central Authority for each Contracting State. The Central Authorities of the two States shall communicate directly with each other for the purpose of carrying out the provisions of this Treaty.

2. For the purposes of this Treaty, the term "Central Authority" means:

(a) for the Kingdom of Belgium, the Minister of Justice or his representative or delegate;

(b) for the United States of America, the Attorney General or officials designated by him.

3. Requests for mutual legal assistance, and communications related thereto, may be made by expedited means of communications, including fax or e-mail, with formal confirmation to follow where required by the Requested State. The Requested State may respond to the request by any such expedited means of communication.

ARTICLE 18

Costs and Translations

1. The Requested State shall render assistance without cost to the Requesting State except for fees of private experts authorized by the request.

2. The Requesting State shall bear all expenses related to the transfer under Articles 9 and 10 of a person in custody.

2 bis. Unless otherwise agreed by the Requesting and Requested States, the Requesting State shall bear the costs associated with establishing and servicing a video transmission pursuant to Article 12 quater. Other costs arising in the course of providing assistance (including costs associated with travel of participants in the Requested State) shall be borne in accordance with the other provisions of this Article.

3. If during the execution of the request it becomes apparent that expenses of an extraordinary nature are required to fulfill the request, the Central Authorities shall consult to determine the terms and conditions under which the execution of the request may continue.

4. Requests under this Treaty shall be provided in English and either French or Dutch; however, letters of transmission from the Central Authority need not be translated. Attachments to such requests shall be translated as necessary by the Requesting State. Translation of documents provided pursuant to requests is incumbent on the Requesting State.

ARTICLE 19

Other Treaties and Domestic Laws

Assistance and procedures provided by this Treaty shall not impede any assistance or procedure available under other international conventions or arrangements or under the domestic laws and practices of the Contracting States.

ARTICLE 20

Termination

Either Contracting State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other Contracting State. The termination shall be effective six months after the date of such notice.

FORM

I, the undersigned, __(Family Name), (Forenames)_____,

__(Address)_____,

__(Title or Function)_____,

attest on penalty of criminal punishment for false statements or attestation that I:

-- seized the articles listed below from __(person)_____on

_____(date)___ at ____(place)_____(*)

-- received custody of the articles listed below from _____(person)_____ on

_____(date)___ at ____(place)_____(*)

Description of articles:

I declare that I relinquished custody of those articles on _____(date)___ at

____(place)_____ to: __(Name(s)), (Forenames)_____

__(Address)_____

__(Title or Function)_____.

I declare that, while they were in my custody, these articles were:

-- in no way altered. (*)

-- altered in the following manner: (*)

DONE this _____ day of _____, _____, at _(place)_____ .

_____(signature)_____

(*) cross out the inapplicable statements

INSTRUMENT
VISÉ PAR L'ARTICLE 3, 2.,
DE L'ACCORD
ENTRE
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE ET L'UNION EUROPÉENNE
EN MATIÈRE D'ENTRAIDE JUDICIAIRE,
SIGNÉ LE 25 JUIN 2003,
CONCERNANT L'APPLICATION
DE LA CONVENTION
ENTRE
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE ET LE ROYAUME DE BELGIQUE
CONCERNANT L'ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE,
SIGNÉE LE 28 JANVIER 1988

1. Conformément à l'article 3, 2., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire, signé le 25 juin 2003 (ci-après " l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire"), les Gouvernements du Royaume de Belgique et des Etats-Unis d'Amérique reconnaissent, aux termes des dispositions du présent Instrument, que l'Accord susmentionné est d'application vis-à-vis de la Convention bilatérale entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale, signée le 28 janvier 1988 (ci-après "la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988") selon les termes suivants :

   a) (i) L'article 4 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire énoncé à l'article 12 *bis* de l'Annexe au présent Instrument règle l'identification des comptes et transactions bancaires, en plus de tout pouvoir déjà prévu par la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988.

   (ii) Conformément à l'article 4, 3., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire, les demandes d'entraide sont transmises entre, pour le Royaume de Belgique, le Ministre de la Justice et, pour les Etats-Unis d'Amérique, l'attaché responsable pour la Belgique :

   - du U.S. Department of Justice, Drug Enforcement Administration, en ce qui concerne les matières relevant de sa juridiction;

   - du U.S. Department of Homeland Security, Bureau of Immigration and Customs Enforcement, en ce qui concerne les matières relevant de sa juridiction;

   - du U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation, en ce qui concerne les autres matières.

   (iii) Conformément à l'article 4, 4., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire, les Etats-Unis d'Amérique et le Royaume de Belgique s'accordent l'entraide concernant le blanchiment et les activités terroristes punissables en vertu du droit des deux Etats et concernant toute autre activité criminelle qu'ils se notifient l'un à l'autre.

(iv) Conformément à l'article 4, 5., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire, l'assistance ne peut être refusée pour des motifs relevant du secret bancaire. L'article 13 de l'Annexe prévoit cette interdiction, en n'autorisant pas que l'assistance puisse être refusée en vertu du présent Instrument pour des motifs relevant du secret bancaire.

b) L'article 5 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire énoncé à l'article 12 *ter* de l'Annexe au présent Instrument règle la formation et les activités d'équipes d'enquête communes, en plus de tout pouvoir déjà prévu par la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988.

c) L'article 6 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire énoncé aux articles 18, 2. *bis.*, et 12 *quater* de l'Annexe au présent Instrument règle le recueil du témoignage d'une personne située dans l'Etat requis par le biais de la technologie de la vidéotransmission entre l'Etat requérant et l'Etat requis, en plus de tout pouvoir déjà prévu par la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988.

d) L'article 7 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire énoncé à l'article 17, 3., de l'Annexe au présent Instrument règle le recours à des moyens de communication accélérés, en plus de tout pouvoir déjà prévu par la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988.

e) L'article 8 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire énoncé à l'article 1, 1. *bis.*, de l'Annexe au présent Instrument règle l'octroi de l'entraide judiciaire aux autorités administratives concernées, en plus de tout pouvoir déjà prévu par la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988.

f) L'article 9, 1. à 3., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire énoncé à l'article 13 *bis* de l'Annexe au présent Instrument règle les limites à l'utilisation d'informations ou de preuves fournies à l'Etat requérant ainsi que l'imposition de conditions ou le refus d'accorder l'entraide pour des motifs liés à la protection des données.

2. L'Annexe contient le texte intégré des dispositions de la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988 et de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire qui seront d'application lors de l'entrée en vigueur du présent Instrument.

3. Conformément à l'article 12 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire, le présent Instrument s'applique aux infractions commises avant et après son entrée en vigueur.

4. Le présent Instrument ne s'applique pas aux demandes formulées avant son entrée en vigueur, à l'exception du fait que, conformément à l'article 12 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire, les articles 12 *quater,* 17, 3, et 18, 2. *bis,* de l'Annexe seront applicables aux demandes formulées avant cette entrée en vigueur.

5 a) Le présent Instrument est soumis à l'accomplissement par les Etats-Unis d'Amérique et par le Royaume de Belgique de leurs procédures internes applicables respectives en vue de son entrée en vigueur. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique et le Gouvernement du Royaume de Belgique échangent à cet égard des instruments indiquant l'accomplissement de ces mesures. Le présent Instrument entre en vigueur à la date de l'entrée en vigueur de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire.

b) La dénonciation de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'entraide judiciaire entraîne la dénonciation du présent Instrument et l'application de la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique concernant l'entraide judiciaire en matière pénale de 1988. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique et le Gouvernement du Royaume de Belgique peuvent néanmoins décider de continuer à appliquer, en tout ou partie, les dispositions du présent Instrument.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leur Gouvernement respectif, ont signé le présent Instrument.

FAIT à Bruxelles, en triple exemplaire, en langues anglaise, française et néerlandaise, les trois textes faisant également foi, ce 16th jour du décembre 2004.

POUR LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE :

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE :

ANNEXE

CONVENTION
ENTRE
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE
ET
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
CONCERNANT L'ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE

Article 1er

Champ d'application

1. Les Etats contractants s'accordent, conformément aux dispositions de la présente Convention, l'entraide judiciaire pour tout ce qui concerne la recherche, la poursuite et la répression des infractions.

1. *bis* a) L'entraide judiciaire est également accordée à une autorité administrative nationale enquêtant sur des faits en vue de les poursuivre pénalement ou de les renvoyer aux autorités compétentes en matière d'enquêtes et de poursuites, conformément à la compétence administrative ou réglementaire dont elle jouit pour mener une telle enquête. L'entraide judiciaire peut également être accordée à d'autres autorités administratives dans ces circonstances. Elle n'est pas accordée lorsque l'autorité administrative prévoit que l'affaire ne donnera pas lieu à des poursuites ou à un renvoi, selon le cas.

b) Les demandes d'entraide formulées en vertu du présent paragraphe sont transmises entre les autorités centrales désignées conformément à l'article 17 de la présente Convention, ou entre d'autres autorités éventuellement désignées d'un commun accord par les autorités centrales.

2. L'entraide judiciaire s'applique notamment à :

a) la localisation ou l'identification de personnes;
b) la remise de documents;
c) la communication d'informations et d'objets y compris de documents, dossiers et éléments de preuve;
d) l'audition de témoins et la production de documents;
e) l'exécution de demandes de perquisitions et de saisies;
f) le transfèrement de personnes détenues en vue de leur audition comme témoins ou à d'autres fins;
g) la localisation, la recherche, l'immobilisation, la saisie et la confiscation de gains illicites; et à
h) la restitution de leurs biens aux victimes d'une infraction.

3. A moins que la présente Convention n'en dispose autrement, l'entraide est accordée pour toute infraction réprimée par les lois de l'Etat requérant.

4. La présente Convention vise uniquement l'entraide judiciaire entre les Etats contractants. Elle n'attribue aucun droit nouveau aux particuliers en ce qui concerne l'obtention, la rétention et l'exclusion de preuves; de même, elle ne leur permet pas de s'opposer à l'exécution d'une demande.

Article 2

Localisation ou identification de personnes

L'Etat requis fera tout ce qui est en son pouvoir afin de localiser ou d'identifier les personnes mentionnées dans la demande.

Article 3

Remise de documents

1. L'Etat requis assurera la remise de tout acte ou document judiciaire transmis à cet effet par l'Etat requérant.

2. Toute demande de remise d'un document requérant la comparution d'une personne devant une autorité dans l'Etat requérant sera adressée dans un délai raisonnable avant la date fixée pour la comparution.

3. L'Etat requis renverra comme preuve de la remise, un récépissé daté et signé par le destinataire ou une déclaration signée par l'agent qui a fait la remise, constatant la forme et la date de la remise.

Article 4

Comparution de témoins et experts dans l'Etat requérant

1. Si l'Etat requérant estime que la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert devant ses autorités judiciaires est particulièrement nécessaire, elle peut en faire mention dans la demande et l'Etat requis invite ce témoin ou expert à comparaître. L'Etat requis fait immédiatement connaître la réponse du témoin ou de l'expert à l'Etat requérant.

2. Le témoin ou l'expert est remboursé de façon appropriée par l'Etat requérant, des frais de voyage et de séjour encourus pour satisfaire à la demande. Si le témoin ou l'expert le demande, l'Etat requérant peut lui verser une avance sur les frais de voyage et de séjour; cette avance peut lui être versée par l'Ambassade de cet Etat dans l'Etat requis.

3. Le témoin ou expert qui n'aura pas déféré à une citation à comparaître dont la remise a été demandée, ne pourra être soumis à aucune sanction ou mesure de contrainte dans l'Etat requis, même si cette citation contient des injonctions.

Article 5

Communication des informations et objets
en possession d'administrations ou d'organismes gouvernementaux

Sur demande et aux fins de la présente Convention :

a) l'Etat requis fournira toute information et tous objets, y compris les documents ou dossiers, en possession d'une administration ou d'un organisme gouvernemental et qui sont accessibles au public;

b) l'Etat requis peut communiquer toute information et tous objets, y compris les documents ou dossiers, en possession d'une administration ou d'un organisme gouvernemental et qui ne sont pas accessibles au public, dans la même mesure et aux mêmes conditions que celles applicables à ses propres autorités judiciaires ou chargées de l'application de la loi. L'Etat requis peut rejeter la demande en tout ou en partie sans devoir motiver sa décision.

Article 6

Audition de témoins et production de documents dans l'Etat requis

1. Toute personne dont on désire obtenir des éléments de preuve est, si nécessaire, citée à comparaître pour témoigner ou pour produire des objets, y compris des documents, des dossiers ou des éléments de preuve, tout comme s'il s'agissait d'une instruction ou procédure en cours dans l'Etat requis. Les dispenses légales de témoigner propres aux lois de l'Etat requérant ne seront pas prises en considération lors de l'exécution des demandes sur base de cet article; néanmoins si elles sont invoquées, le procès-verbal en fera mention.

2. L'Etat requis communique, sur demande, la date et le lieu de l'audition du témoin.

3. L'Etat requis autorise, lors de l'exécution d'une demande, la présence de l'accusé, du conseil de l'accusé et de toute autre personne concernée et qui est mentionnée dans la demande.

4. L'autorité qui exécute la demande donne à toute personne dont la présence est autorisée, la possibilité de faire poser des questions à la personne dont le témoignage est demandé. Les questions seront posées selon la procédure applicable dans l'Etat requis.

Article 7

Exécution des demandes de perquisition et de saisie

1. Dans la mesure permise par sa législation, l'Etat requis donne suite à une demande de perquisition ou de saisie, ainsi que de remise à l'Etat requérant de tous objets, y compris les documents, dossiers et éléments de preuve, à condition que la demande contienne les informations justifiant une telle action au regard des lois de l'Etat requis. La perquisition et la saisie sont effectuées conformément aux lois de l'Etat requis.

2. L'Etat requis peut subordonner la remise des objets à la condition que l'Etat requérant donne une garantie suffisante qu'ils seront restitués à l'Etat requis aussi rapidement que possible. Lorsqu'une telle condition n'a pas été exprimée, il n'existe aucune obligation de restituer les objets à l'Etat requis. L'Etat requis peut aussi ajourner la remise des objets s'ils doivent servir de preuve dans cet Etat.

3. Les droits des tiers sur ces objets sont dûment respectés.

Article 8

Procédures relatives à l'admissibilité de la preuve

1. L'Etat requérant peut demander que l'Etat requis suive des procédures particulières dans l'exécution d'une demande prévue aux articles 5, 6 ou 7 en vue d'assurer l'admissibilité des objets remis ou saisis; l'Etat requis suivra ces procédures à condition qu'elles ne soient pas prohibées par son droit.

2. Les objets saisis en Belgique sont placés sous la garde du greffe du tribunal après avoir été au préalable inventoriés. Ces objets sont tenus par ce greffe à la disposition des autorités des Etats-Unis d'Amérique. Sur demande, ce greffe fournit, en même temps que les objets remis, des attestations conformes au formulaire annexé à la présente Convention qui seront établies par toute personne ayant eu l'objet en sa possession à partir du moment de la saisie. Ces attestations sont admises aux Etats-Unis d'Amérique comme preuve des faits qui y sont mentionnés; aucune autre attestation ne sera exigée.

3. Si les circonstances l'exigent, les autorités centrales se consultent sur les modalités relatives aux procédures particulières à suivre.

Article 9

Transfèrement vers l'Etat requérant de personnes détenues dans l'Etat requis

1. Toute personne détenue dans l'Etat requis et dont la présence dans l'Etat requérant est nécessaire aux fins de l'entraide prévue par la présente Convention, sera transférée vers l'Etat requérant à condition qu'elle y consente et que l'Etat requis n'ait pas de motif pour refuser ce transfèrement.

2. L'Etat requis peut différer l'exécution de la demande aussi longtemps que la présence de cette personne est nécessaire dans cet Etat aux fins d'une instruction ou d'une procédure.

3. L'Etat requérant a le pouvoir et l'obligation de garder la personne en détention sauf si l'Etat requis a ordonné sa mise en liberté.

4. Dès que les circonstances le permettront, à moins qu'il n'en soit autrement convenu, l'Etat requérant remettra à la garde de l'Etat requis toute personne qui n'aura pas été remise en liberté en application du § 3. L'Etat requérant ne pourra refuser de renvoyer une personne transférée pour le motif que cette personne est un ressortissant de cet Etat.

Article 10

Transfèrement vers l'Etat requis de personnes détenues dans l'Etat requérant

1. Aux fins de l'entraide prévue par la présente Convention, l'Etat requérant peut demander qu'une personne qu'il détient soit transférée vers l'Etat requis à condition que cette personne y consente et que l'Etat requis n'ait pas de motif pour refuser ce transfèrement.

2. L'Etat requis a le pouvoir et l'obligation de garder cette personne en détention sauf si l'Etat requérant a ordonné sa mise en liberté.

3. Dès que les circonstances le permettent, à moins qu'il n'en soit autrement convenu, l'Etat requis renverra à la garde de l'Etat requérant toute personne qui n'aura pas été remise en liberté en application du § 2. L'Etat requis ne pourra refuser de renvoyer la personne transférée pour le motif que cette personne est un ressortissant de cet Etat.

Article 11

Application des articles 9 et 10

1. Lorsqu'il est fait application des articles 9 et 10 :

   a) la détention subie dans l'Etat vers lequel la personne a été transférée est imputée sur la durée de la privation de liberté restant à subir dans l'autre Etat;

   b) la personne transférée ne peut être poursuivie, détenue ou soumise à aucune autre restriction de sa liberté individuelle dans l'Etat vers lequel elle a été transférée pour des faits ou condamnations antérieurs à son transfèrement;

   c) l'immunité prévue à la lettre b) du présent article cesse lorsque la personne transférée :

      (i) ayant eu la possibilité pendant quinze jours consécutifs de quitter l'Etat vers lequel elle a été transférée, y est restée; ou
      (ii) après l'avoir quitté, y est retournée.

2. En cas de fuite de la personne transférée, l'Etat vers lequel cette personne a été transférée, prend toute mesure en vue de son arrestation.

3. Toute personne transférée en vertu des articles 9 ou 10 sera reconduite sans qu'il y ait lieu de recourir à la procédure d'extradition.

Article 12

Gains illicites et restitution aux victimes

1. Dans les limites permises par son droit interne applicable au moment de la demande, chacun des Etats contractants s'engage à accorder l'aide permettant :

   a) de procéder à la localisation, à la recherche, à l'immobilisation, à la saisie et à la confiscation de gains acquis de manière illicite; et
   b) d'assurer la restitution de leurs biens aux victimes d'une infraction.

2. L'Autorité centrale d'un Etat contractant ayant des raisons de croire que des gains illicites peuvent être découverts dans l'autre Etat, en informe l'Autorité centrale de celui-ci qui apprécie la suite à donner à cette information et fait connaître dès que possible les mesures prises.

Article 12 *bis*

Recherche d'informations bancaires

1. a) A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis vérifie sans tarder, conformément aux dispositions du présent article, si les banques établies sur son territoire détiennent des informations sur le fait de savoir si une personne physique ou morale identifiée, soupçonnée ou accusée d'une infraction pénale, est titulaire d'un ou de plusieurs comptes bancaires. L'Etat requis communique sans délai les résultats de ses recherches à l'Etat requérant.

   b) Les mesures visées au point a) peuvent également être prises aux fins de recherche :

      i) d'informations concernant des personnes physiques ou morales condamnées ou impliquées de quelque autre manière dans une infraction pénale;

      ii) d'informations détenues par des établissements financiers non bancaires, ou

      iii) d'opérations financières qui ne sont pas liées à des comptes bancaires.

2. En plus des exigences de l'article 15 (1) de la présente Convention, la demande d'informations visée au paragraphe 1 du présent article contient :

   a) l'identité de la personne physique ou morale permettant de localiser ces comptes ou opérations, et

   b) des informations suffisantes pour permettre à l'autorité compétente de l'Etat requis :

      i) d'avoir des motifs raisonnables de croire que la personne physique ou morale concernée est impliquée dans une infraction pénale et que des banques ou des institutions financières non bancaires situées sur le territoire de l'Etat requis peuvent disposer des informations demandées, et

      ii) de conclure que les informations recherchées se rapportent à l'enquête ou aux poursuites pénales;

   c) dans la mesure du possible, des informations sur le nom de la banque ou de l'établissement financier non bancaire susceptible d'être impliqué, ainsi que d'autres informations dont la connaissance pourrait contribuer à réduire l'ampleur de l'enquête.

3. Sauf si modifié par la suite par un échange de lettres diplomatiques entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique, les demandes d'entraide au titre du présent article sont transmises entre :

   a) le Ministre de la Justice de Belgique et;

b) pour les Etats-Unis d'Amérique, l'attaché responsable pour la Belgique du :

- U.S. Department of Justice, Drug Enforcement Administration, en ce qui concerne les matières relevant de sa juridiction;

- U.S. Department of Homeland Security, Bureau of Immigration and Customs Enforcement, en ce qui concerne les matières relevant de sa juridiction;

- U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation, en ce qui concerne les autres matières.

4. Le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique s'accordent l'entraide en vertu du présent article concernant le blanchiment et les activités terroristes punissables en vertu du droit des deux États et concernant toute autre activité criminelle qu'ils se notifient l'un à l'autre.

5. L'État requis répond à une demande de présentation des documents relatifs aux comptes ou opérations identifiés au titre du présent article conformément aux autres dispositions de la présente Convention.

Article 12 *ter*

Equipes d'enquête communes

1. Des équipes communes d'enquête peuvent être constituées et opérer sur le territoire respectif du Royaume de Belgique et des Etats-Unis d'Amérique aux fins de faciliter les enquêtes et les poursuites pénales faisant intervenir les Etats-Unis d'Amérique et un ou plusieurs États membres de l'Union européenne, si le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique l'estiment opportun.

2. Les procédures régissant le fonctionnement de ces équipes, telles que la composition, la durée, la localisation, l'organisation, les fonctions, l'objet, ainsi que les conditions de participation des membres d'une équipe d'un Etat à des activités d'enquête se déroulant sur le territoire d'un Etat autre que le leur font l'objet d'un accord entre les autorités compétentes chargées des recherches ou de la poursuite des infractions pénales, que chacun des États concernés aura désignées.

3. Les autorités compétentes désignées par chacun des États concernés communiquent directement entre elles aux fins de la constitution et du fonctionnement de ces équipes; toutefois, lorsque, en raison de la complexité exceptionnelle de l'affaire, de son ampleur ou d'autres circonstances, il est jugé qu'une coordination plus centrale s'impose concernant une partie ou l'ensemble des aspects, les États peuvent décider d'utiliser d'autres voies de communication appropriées à cette fin.

4. Lorsqu'une équipe commune d'enquête estime que des devoirs d'enquête doivent être exécutés dans l'un des États composant l'équipe, un membre de l'équipe appartenant à cet Etat peut demander à ses autorités compétentes d'exécuter ces devoirs sans que les autres États doivent présenter une demande d'entraide judiciaire. La norme juridique requise pour obtenir l'exécution d'un devoir d'enquête dans cet Etat est la norme applicable aux activités d'enquête nationales.

Article 12 *quater*

Vidéoconférences

1. L'utilisation de la technologie de la vidéotransmission est disponible entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique pour recueillir, dans une procédure pour laquelle une entraide judiciaire est possible, le témoignage d'une personne ou d'un expert situé dans l'Etat requis. Lorsqu'elles ne sont pas spécifiées dans le présent article, les modalités régissant cette procédure sont celles qui sont prévues dans le présente Convention.

2. L'Etat requérant et l'Etat requis peuvent se consulter afin de faciliter le règlement de questions de nature juridique, technique ou logistique qui peuvent apparaître à l'occasion de l'exécution de la demande.

3. Sans préjudice d'une éventuelle compétence prévue par le droit de l'Etat requérant, toute fausse déclaration ou autre faute intentionnelle du témoin ou de l'expert au cours de la vidéoconférence est punissable dans l'Etat requis comme si ces faits avaient été commis dans le cadre d'une procédure nationale.

4. Le présent article n'empêche en rien l'utilisation d'autres moyens visant à obtenir un témoignage dans l'Etat requis et qui sont disponibles en vertu d'un traité ou du droit applicables.

5. L'Etat requérant peut autoriser l'utilisation de la technologie de la vidéoconférence à des fins autres que celles visées au paragraphe 1 du présent article, y compris aux fins d'identification de personnes ou d'objets ou de l'enregistrement de dépositions.

Article 13

Limites de l'entraide

1. L'Autorité centrale de l'Etat requis peut refuser de donner suite à une demande dans la mesure où :

   a) l'exécution de la demande porterait atteinte à la souveraineté, à la sécurité ou à d'autres intérêts publics essentiels de l'Etat requis;

   b) la demande est relative à une infraction aux lois militaires qui n'est pas une infraction d'après la loi pénale ordinaire; ou

   c) la demande n'est pas conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'Autorité centrale de l'Etat requis peut également refuser de donner suite à une demande si celle-ci est relative à une infraction politique. Le présent paragraphe ne s'applique pas aux infractions que les Etats contractants ont la faculté de ne pas considérer comme politiques aux termes de tout autre accord international auquel ils sont partie.

3. Si, conformément au présent article, une décision de refus est envisagée, elle sera précédée d'une consultation entre les Autorités centrales aux fins de déterminer à quelles conditions l'entraide peut éventuellement être accordée. Si l'Etat requérant accepte l'entraide sous ces conditions, il s'engage à les respecter.

4. L'Autorité centrale de l'Etat requis peut différer l'exécution d'une demande ou n'y donner suite que sous certaines conditions si l'exécution est de nature à entraver une instruction ou une procédure légale en cours dans cet Etat.

5. L'Autorité centrale de l'Etat requis informe, aussi rapidement que possible, l'Autorité centrale de l'Etat requérant du motif du refus ou de l'ajournement de l'exécution de la demande.

Article 13 *bis*

Limites à l'utilisation aux fins de la protection des données à caractère personnel et d'autres données

1. L'Etat requérant peut utiliser les preuves ou les informations reçues de l'Etat requis :

   a) aux fins d'enquêtes et d'actions pénales;

   b) pour prévenir une menace immédiate et sérieuse contre sa sécurité publique;

   c) dans ses procédures judiciaires ou administratives non pénales directement liées à des enquêtes ou des actions :

      i) visées au point a); ou

      ii) à propos desquelles une entraide judiciaire a été octroyée en vertu de l'article 1 (1. *bis*) de la présente Convention;

   d) à toute autre fin, si ces informations ou preuves ont été rendues publiques dans le cadre de la procédure pour laquelle elles ont été transmises ou dans l'une des situations décrites aux points a), b) et c), et

   e) à toute autre fin, uniquement avec l'accord préalable de l'Etat requis.

2. a) Le présent article ne porte pas atteinte à la possibilité, pour l'Etat requis, conformément à la présente Convention, d'imposer des conditions supplémentaires dans une affaire donnée lorsqu'il ne pourrait pas, en l'absence de ces conditions, donner suite à la demande d'entraide examinée. Lorsque des conditions supplémentaires ont été imposées conformément au présent point, l'Etat requis peut demander à l'Etat requérant de donner des informations sur l'utilisation des preuves et des informations.

   b) L'État requis ne peut imposer, en tant que condition visée au point a) pour fournir des preuves ou des informations, des restrictions générales ayant trait aux normes légales de l'Etat requérant en matière de traitement des données à caractère personnel.

3. Lorsque, après une communication à l'Etat requérant, l'Etat requis prend connaissance de circonstances susceptibles de justifier l'imposition d'une condition supplémentaire dans une affaire donnée, il peut engager des consultations avec l'Etat requérant pour déterminer dans quelle mesure les preuves et les informations peuvent être protégées.

Article 14

Protection du caractère confidentiel

Si l'Etat requérant en exprime le souhait, l'Etat requis met tout en oeuvre afin de sauvegarder le caractère confidentiel d'une demande et de son contenu.

S'il ne peut être donné suite à la demande sans qu'il soit porté atteinte au caractère confidentiel postulé, l'Autorité centrale de l'Etat requis en informe l'Autorité centrale de l'Etat requérant à laquelle il appartient de décider si la demande peut néanmoins être exécutée.

Article 15

Contenu des demandes

1. Une demande d'assistance précise :

   a) le nom de l'autorité qui dirige l'instruction ou la procédure à laquelle la demande a trait;

   b) la matière et la nature de l'instruction ou de la procédure;

   c) une description de l'information ou de l'objet recherché ou de l'intervention à entreprendre; et

   d) le but pour lequel l'information, l'objet ou l'intervention sont demandés.

2. Pour autant que nécessaire, et dans la mesure du possible, la demande comprend :

   a) les informations disponibles sur l'identité et la localisation d'une personne à rechercher;
   b) l'identité et la localisation du destinataire d'une pièce, sa relation avec la procédure et la manière dont la remise de la pièce doit être effectuée;
   c) l'identité et la localisation de personnes dont on désire obtenir des éléments de preuve;
   d) une description de la manière dont un témoignage doit être recueilli et transcrit;
   e) une liste des questions auxquelles il y a lieu de répondre;
   f) une description exacte de l'endroit où la perquisition doit avoir lieu ainsi que des objets à saisir;
   g) une description de toute procédure particulière à suivre pour l'exécution de la demande; et
   h) des informations relatives aux indemnités auxquelles pourrait avoir droit le témoin ou l'expert appelé à comparaître dans l'Etat requérant.

Article 16

Exécution de la demande et renvoi des objets

1. L'Autorité centrale de l'Etat requis donne suite aussitôt que possible à la demande ou, si nécessaire, la transmet pour exécution, à l'autorité compétente qui, dans la mesure du possible, exécute la demande. Les autorités judiciaires de l'Etat requis sont compétentes pour délivrer des citations à comparaître, des mandats de perquisition ou d'autres ordonnances nécessaires pour l'exécution de la demande.

2. A moins que la présente Convention n'en dispose autrement, les demandes sont exécutées conformément au droit et aux procédures internes de l'Etat requis. Les procédures spécifiées dans la demande sont suivies, même si elles sont inhabituelles dans l'Etat requis, pour autant qu'elles ne soient pas prohibées expressément par les lois de cet Etat.

3. L'Etat requis peut fournir des copies des pièces y compris des documents, dossiers et éléments de preuve recueillis en exécution de la demande. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis fournit les originaux dans toute la mesure du possible.

4. Sans préjudice des dispositions de l'article 7, l'Etat requérant renvoie aussi rapidement que possible tous les objets qui ont été fournis en exécution de la demande d'entraide à moins que l'Etat requis n'y renonce.

Article 17

Autorités centrales

1. Sauf disposition contraire, toute demande d'entraide est présentée et exécutée par l'intermédiaire d'une Autorité centrale pour chacun des Etats contractants. Ces Autorités centrales communiquent directement entre elles en vue de l'application des dispositions de la présente Convention.

2. Aux fins de la présente Convention, on entend par Autorité centrale :

   a) pour le Royaume de Belgique, le Ministre de la Justice, son représentant ou son délégué;

   b) pour les Etats-Unis d'Amérique, l'Attorney General ou les représentants qu'ils aura désignés.

3. Les demandes d'entraide judiciaire et les communications qui s'y rapportent peuvent être transmises par des moyens de communication rapide tels que la télécopie ou le courrier électronique, la confirmation formelle devant suivre si elle est demandée par l'Etat requis. L'Etat requis peut répondre en utilisant ces mêmes moyens de communication rapide.

Article 18

Frais et traductions

1. L'Etat requis prête son assistance à l'Etat requérant sans participation financière de cet Etat à l'exception des honoraires d'experts privés si la demande autorise le recours à ces experts.

2. L'Etat requérant supporte toutes les dépenses relatives au transfèrement d'une personne détenue qui a été effectué sur base des articles 9 et 10.

2. *bis* Sauf accord contraire entre l'Etat requérant et l'Etat requis, l'Etat requérant supporte les coûts liés à l'établissement et au fonctionnement de la vidéotransmission en vertu de l'article 12 quater. Les autres coûts apparaissant pendant la fourniture de l'aide (y compris ceux liés aux déplacements des participants dans l'Etat requis) sont supportés conformément aux autres dispositions du présent article.

3. Si, au cours de l'exécution de la demande, il s'avère manifeste que, pour y donner suite, des frais exceptionnels doivent être engagés, les Autorités centrales se concertent sur les modalités et conditions auxquelles l'exécution de la demande peut être poursuivie.

4. Les demandes prévues par la présente Convention sont établies en langue anglaise et en langue française ou néerlandaise; toutefois, les lettres de transmission émanant d'une Autorité centrale ne doivent pas être traduites. S'il y a lieu, les pièces jointes à ces demandes sont traduites par l'Etat requérant. La traduction des documents fournis en exécution des demandes incombe à l'Etat requérant.

Article 19

Autres conventions et droit interne

L'entraide et les procédures résultant de la présente Convention ne font pas obstacle aux entraides et procédures prévues par d'autres conventions ou accords internationaux, ainsi que par le droit et la pratique internes des Etats contractants.

Article 20

Dénonciation

Chacun des Etats contractants peut dénoncer la présente Convention par notification écrite à l'autre Etat contractant. Cette dénonciation sortira ses effets six mois après la date de ladite notification.

FORMULAIRE

Je soussigné (e), nom .....

prénoms .....

domicile .....

qualité ou fonction .....

certifie sous peine de poursuites pénales du chef de faux témoignage ou de faux en écriture,

- avoir le ..... à .....

  procédé à la saisie des (*)

- avoir reçu le..... à .....

  sous ma garde de (nom). .....

  les (*)

objets décrits ci-après : .....

Je déclare avoir remis le ..... à .....

ces objets à la garde de nom .....

prénoms .....

domicile .....

qualité ou fonction .....

Je déclare que, pendant qu'ils se trouvaient sous ma garde,

- ces objets n'ont subi aucune altération (*)
- ces objets ont subi l'altération spécifiée ci-après : (*)

Fait le ..... à .....

Signature

(*) Biffer les mentions inutiles.

INSTRUMENT

ALS BEDOELD IN ARTIKEL 3, LID 2,

VAN

DE OVEREENKOMST

BETREFFENDE WEDERZIJDSE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN

TUSSEN

DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN DE EUROPESE UNIE,

ONDERTEKEND OP 25 JUNI 2003,

MET BETREKKING TOT DE TOEPASSING

VAN

DE OVEREENKOMST

TUSSEN

DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN HET KONINKRIJK BELGIË

AANGAANDE DE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN,

ONDERTEKEND OP 28 JANUARI 1988

INSTRUMENT
ALS BEDOELD IN ARTIKEL 3, LID 2,
VAN
DE OVEREENKOMST
BETREFFENDE WEDERZIJDSE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN
TUSSEN
DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN DE EUROPESE UNIE,
ONDERTEKEND OP 25 JUNI 2003,
MET BETREKKING TOT DE TOEPASSING
VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN HET KONINKRIJK BELGIË
AANGAANDE DE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN,
ONDERTEKEND OP 28 JANUARI 1988

1. Zoals omschreven in artikel 3, lid 2, van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 25 juni 2003 (hierna "de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS"), bevestigen de Regeringen van het Koninkrijk België en van de Verenigde Staten van Amerika dat, in overeenstemming met de bepalingen van dit instrument, de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS wordt toegepast met betrekking tot de bilaterale Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika aangaande de rechtshulp in strafzaken, ondertekend op 28 januari 1988 (hierna "de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp), onder de volgende voorwaarden :

   a) (i) Artikel 4 van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 12 *bis* van de bijlage bij dit instrument, regelt de identificatie van financiële rekeningen en transacties, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp.

   (ii) Krachtens artikel 4, lid 3, van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS worden verzoeken om rechtshulp verzonden tussen, voor het Koninkrijk België, de minister van Justitie en, voor de Verenigde Staten van Amerika, de voor België bevoegde attaché van het :

   - "U.S. Department of Justice, Drug Enforcement Administration", voor aangelegenheden die tot de bevoegdheid ervan behoren;

   - "U.S. Department of Homeland Security, Bureau of Immigration and Customs Enforcement", voor aangelegenheden die tot de bevoegdheid ervan behoren;

   - "U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation", voor alle andere aangelegenheden.

   (iii) Krachtens artikel 4, lid 4, van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS verlenen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika rechtshulp met betrekking tot witwaspraktijken en terroristische activiteiten die in beide Staten strafbaar zijn gesteld en met betrekking tot andere criminele activiteiten waarvan zij elkaar in kennis kunnen stellen.

(iv) Krachtens artikel 4, lid 5, van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS mag rechtshulp niet worden geweigerd op grond van het bankgeheim. Dit verbod geldt voor artikel 13 van de bijlage, naar luid waarvan rechtshulp niet uit hoofde van dit instrument kan worden geweigerd op grond van het bankgeheim.

b) Artikel 5 van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 12 ter van de bijlage bij dit instrument, regelt de instelling en het functioneren van gemeenschappelijke onderzoeksteams, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp.

c) Artikel 6 van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, zoals omschreven in de artikelen 18, lid 2. *bis*, en 12 *quater* van de bijlage bij dit instrument, regelt dat personen die zich in de aangezochte staat bevinden, kunnen worden gehoord met gebruikmaking van een videoverbinding tussen de verzoekende en de aangezochte staat, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp.

d) Artikel 7 van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 17, lid 3, van de bijlage bij dit instrument, regelt het gebruik van snelle communicatiemiddelen, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp.

e) Artikel 8 van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 1, lid 1. *bis*, van de bijlage bij dit instrument, regelt het verlenen van rechtshulp aan de betrokken administratieve autoriteiten, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp.

f) Artikel 9, lid 1 tot 3, van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 13 *bis* van de bijlage bij dit instrument, regelt de beperking van het gebruik van gegevens of bewijsmateriaal verstrekt aan de verzoekende staat en het verbinden van voorwaarden aan rechtshulp of de weigering ervan om redenen van gegevensbescherming.

2. De bijlage bevat de geïntegreerde tekst van de bepalingen van de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp en van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, die van kracht worden op het tijdstip van inwerkingtreding van dit instrument.

3. In overeenstemming met artikel 12 van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS is dit instrument van toepassing op strafbare feiten die zowel vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.

4. Dit instrument is niet van toepassing op verzoeken die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ingediend. In overeenstemming met artikel 12 van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, zijn de artikelen 12 *quater* 17, lid 3, en 18, lid 2. *bis* van de bijlage evenwel van toepassing op verzoeken die vóór de inwerkingtreding zijn ingediend.

5 a) Dit instrument vereist de voltooiing door het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika van hun respectieve interne procedures die gelden voor de inwerkingtreding. Vervolgens wisselen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika akten uit waaruit blijkt dat deze procedures zijn voltooid. Dit instrument treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS.

b) In geval van beëindiging van de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS wordt dit instrument beëindigd en wordt de Overeenkomst van 1988 tussen België en de VS aangaande de rechtshulp toegepast. Het Koninkrijk België en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika kunnen evenwel overeenkomen enkele of alle bepalingen van dit instrument te blijven toepassen.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekenden, naar behoren gemachtigd door hun respectieve Regeringen, dit instrument hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, in drievoud, op 16th december 2004, in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek.

VOOR DE REGERING VAN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA :

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË :

BIJLAGE

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA
EN
HET KONINKRIJK BELGIË
AANGAANDE DE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander, in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst, rechtshulp bij alles wat betrekking heeft op de opsporing, de vervolging en de bestraffing van misdrijven.

1. *bis* a) Rechtshulp wordt ook verleend aan een nationale administratieve autoriteit die, krachtens een specifieke administratieve of regelgevende bevoegdheid om dergelijke onderzoeken te doen, gedragingen onderzoekt met het oog op strafvervolging of verwijzing van dergelijke gedragingen naar autoriteiten die bevoegd zijn deze te onderzoeken of strafrechtelijk te vervolgen. Rechtshulp kan onder vergelijkbare omstandigheden ook worden verleend aan andere administratieve autoriteiten. Rechtshulp wordt niet verleend in aangelegenheden waarin de administratieve autoriteit op voorhand verklaart dat geen vervolging of, voorzover van toepassing, verwijzing zal plaatsvinden.

b) Verzoeken om rechtshulp uit dit lid worden verzonden tussen de centrale autoriteiten die zijn aangewezen krachtens artikel 17 van deze Overeenkomst, of tussen andere autoriteiten die door de centrale autoriteiten zijn overeengekomen.

2. De rechtshulp heeft meer bepaald betrekking op :

a) de lokalisatie of identificatie van personen;
b) de mededeling van stukken;
c) de mededeling van gegevens en de overlegging van voorwerpen, daaronder begrepen dossiers, stukken en bewijsmateriaal;
d) het verhoor van getuigen en de overlegging van stukken;
e) de uitvoering van verzoeken tot huiszoeking en inbeslagneming;
f) de overbrenging van in hechtenis genomen personen met het oog op hun verhoor als getuige of tot andere doeleinden;
g) de lokalisatie, de opsporing, het immobiliseren, de inbeslagneming en de verbeurdverklaring van wederrechtelijk verkregen winsten; en
h) de teruggave van hun goederen aan de slachtoffers van een misdrijf.

3. Tenzij deze Overeenkomst het anders bepaalt wordt de rechtshulp verleend voor elk misdrijf dat door de wetten van de verzoekende Staat wordt bestraft.

4. Deze Overeenkomst beoogt enkel de rechtshulp tussen de overeenkomstsluitende Staten. Ze kent geen enkel nieuw recht toe aan de particuliere personen wat het bekomen, het achterhouden en het uitsluiten van bewijzen betreft; ze biedt hen evenmin de mogelijkheid zich tegen de uitvoering van een verzoek te verzetten.

Artikel 2

Lokalisatie of identificatie van personen

De aangezochte Staat doet al het mogelijke om de in het verzoek vermelde personen te lokaliseren of te identificeren.

Artikel 3

Mededeling van stukken

1. De aangezochte Staat zorgt voor de mededeling van elke gerechtelijke akte of stuk hiertoe door de verzoekende Staat toegezonden.

2. Elk verzoek tot mededeling van een stuk, waarin om de verschijning van een persoon voor een overheid in de verzoekende Staat wordt verzocht, wordt verzonden binnen een redelijke termijn voor de datum vastgelegd voor de verschijning.

3. De aangezochte Staat zendt als bewijs van de mededeling een ontvangstbewijs terug, ondertekend en gedagtekend door de geadresseerde, ofwel een verklaring ondertekend door de ambtenaar die de mededeling heeft gedaan, die de vorm en de datum van de mededeling vermeldt.

Artikel 4

Verschijning van getuigen en deskundigen in de verzoekende Staat

1. Indien de verzoekende Staat oordeelt dat de verschijning in persoon van een getuige of van een deskundige voor zijn rechterlijke overheden in het bijzonder nodig is, kan hij hiervan melding maken in het verzoek en de aangezochte Staat verzoekt deze getuige of deskundige om te verschijnen. De aangezochte Staat laat onmiddellijk het antwoord van de getuige of van de deskundige weten aan de verzoekende Staat.

2. De getuige of de deskundige ontvangt, vanwege de verzoekende Staat, op passende wijze, terugbetaling van de reis- en verblijfkosten die werden gemaakt om aan het verzoek te voldoen. Indien de getuige of de deskundige hierom verzoekt kan de verzoekende Staat hem een voorschot betalen op de reis- en verblijfkosten; dit voorschot kan hem worden betaald door de Ambassade van deze Staat in de aangezochte Staat.

3. De getuige of deskundige die een dagvaarding om te verschijnen, waarvan de mededeling werd gevraagd, niet is nagekomen, kan aan geen enkele straf of dwangmaatregel worden onderworpen in de aangezochte Staat, zelfs niet wanneer deze dagvaarding een verplichting om te verschijnen bevat.

Artikel 5

Mededeling van inlichtingen en overlegging van voorwerpen,
in het bezit van overheidsbesturen of -instellingen

Op verzoek en tot doeleinden van deze Overeenkomst :

a) verstrekt de aangezochte Staat elke inlichting en alle voorwerpen, daaronder begrepen de stukken of dossiers, in het bezit van een overheidsbestuur of -instelling en die voor het publiek toegankelijk zijn;

b) kan de aangezochte Staat elke inlichting en alle voorwerpen verstrekken, daaronder begrepen de stukken of dossiers, in het bezit van een overheidsbestuur of -instelling en die niet voor het publiek toegankelijk zijn, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als diegene die van toepassing zijn op zijn eigen rechterlijke overheden of overheden die belast zijn met de toepassing van de wet. De aangezochte Staat kan het verzoek geheel of gedeeltelijk afwijzen zonder dat ze deze beslissing met redenen moet omkleden.

Artikel 6

Het horen van getuigen en de overlegging van stukken in de aangezochte Staat

1. Iedere persoon van wie bewijsmateriaal wordt verlangd wordt, indien nodig, gedagvaard om te verschijnen teneinde te getuigen of voorwerpen over te leggen, daaronder begrepen stukken, dossiers of bewijsmateriaal, in dezelfde mate als in geval van een aan de gang zijnd onderzoek of een lopende procedure in de aangezochte Staat. Rechten tot verschoning van het afleggen van getuigenissen krachtens de wetten van de verzoekende Staat worden niet in aanmerking genomen bij de uitvoering van verzoeken op grond van dit artikel; niettemin, indien deze worden ingeroepen, wordt er melding van gemaakt in het proces-verbaal.

2. De aangezochte Staat vermeldt op verzoek datum en plaats van het getuigenverhoor.

3. De aangezochte Staat stemt, bij de uitvoering van een verzoek, in met de aanwezigheid van de beschuldigde, de raadsman van de beschuldigde en van iedere andere in het verzoek vermelde belanghebbende.

4. De overheid die het verzoek uitvoert geeft iedere persoon wiens aanwezigheid is toegestaan de mogelijkheid om vragen te laten stellen aan de persoon wiens getuigenis gevraagd is. De vragen worden gesteld volgens de procedure die van toepassing is in de aangezochte Staat.

Artikel 7

Uitvoering van verzoeken tot huiszoeking en inbeslagneming

1. De aangezochte Staat geeft, voor zover zijn wetgeving zulks toelaat, gevolg aan een verzoek tot huiszoeking of tot inbeslagneming, alsmede tot overdracht aan de verzoekende Staat van alle voorwerpen, daaronder begrepen stukken, dossiers en bewijsmateriaal, op voorwaarde dat het verzoek gegevens bevat die een dergelijke handeling rechtvaardigen ten aanzien van de wetten van de aangezochte Staat. De huiszoeking en de inbeslagneming worden uitgevoerd overeenkomstig de wet van de aangezochte Staat.

2. De aangezochte Staat kan de overdracht van voorwerpen afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de verzoekende Staat voldoende waarborgen geeft dat ze zo spoedig mogelijk zullen worden teruggegeven aan de aangezochte Staat. Wanneer een dergelijke voorwaarde niet werd uitgedrukt bestaat er geen enkele verplichting om de voorwerpen aan de aangezochte Staat terug te geven. De aangezochte Staat kan de overdracht van voorwerpen ook verdagen indien ze in deze Staat als bewijs moeten dienen.

3. De rechten van derden op deze voorwerpen worden behoorlijk gevrijwaard.

Artikel 8

Procedures betreffende de toelaatbaarheid van het bewijs

1. De verzoekende Staat kan vragen dat de aangezochte Staat bijzondere procedures volgt bij de uitvoering van een verzoek bepaald in de artikelen 5, 6 of 7, teneinde de toelaatbaarheid van de overgelegde of in beslag genomen voorwerpen te verzekeren; de aangezochte Staat volgt deze procedures op voorwaarde dat ze niet verboden zijn door zijn recht.

2. De in België in beslag genomen goederen worden onder de bewaring geplaatst van de griffie van de rechtbank nadat er vooraf een inventaris van werd opgemaakt. Deze voorwerpen worden door de griffie ter beschikking gehouden van de autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika. Deze griffie levert op verzoek, tegelijkertijd met de overgelegde voorwerpen, attesten af die in overeenstemming zijn met het formulier dat bij deze Overeenkomst in bijlage is gevoegd. Deze attesten worden opgemaakt door iedere persoon die het voorwerp in zijn bezit heeft gehad vanaf het ogenblik van de inbeslagneming. Deze attesten worden in de Verenigde Staten van Amerika aanvaard als bewijs van de erin vermelde feiten; er wordt geen enkel ander attest vereist.

3. Indien de omstandigheden dit vereisen plegen de Centrale Overheden met elkaar overleg aangaande de modaliteiten voor de te volgen bijzondere procedures.

Artikel 9

Overbrenging naar de verzoekende Staat
van personen die in de aangezochte Staat in hechtenis verkeren

1. Iedere persoon die in de aangezochte Staat in hechtenis verkeert en waarvan de aanwezigheid in de verzoekende Staat noodzakelijk is voor de rechtshulp waarin deze Overeenkomst voorziet, wordt naar de verzoekende Staat overgebracht op voorwaarde dat deze persoon daarmee instemt en dat de aangezochte Staat geen redenen heeft om deze overbrenging te weigeren.

2. De aangezochte Staat kan de uitvoering van het verzoek uitstellen zolang de aanwezigheid van deze persoon noodzakelijk is, in deze Staat voor een onderzoek of een procedure.

3. De verzoekende Staat heeft de bevoegdheid en is verplicht de persoon in hechtenis te houden, tenzij de aangezochte Staat zijn invrijheidstelling heeft bevolen.

4. Zodra de omstandigheden het toestaan, tenzij anders werd overeengekomen, levert de verzoekende Staat elke persoon die niet krachtens § 3 in vrijheid werd gesteld terug over aan de bewaring van de aangezochte Staat. De verzoekende Staat kan niet weigeren een overgebrachte persoon terug te zenden om reden dat deze persoon een onderdaan van die Staat is.

Artikel 10

Overbrenging naar de aangezochte Staat
van personen die in de verzoekende Staat in hechtenis verkeren

1. De verzoekende Staat kan vragen, met het oog op de rechtshulp waarin deze Overeenkomst voorziet, dat een persoon die hij in hechtenis houdt, wordt overgebracht naar de aangezochte Staat op voorwaarde dat deze persoon daarmee instemt en dat de aangezochte Staat geen redenen heeft om deze overbrenging te weigeren.

2. De aangezochte Staat heeft de bevoegdheid en is verplicht deze persoon in hechtenis te houden tenzij de verzoekende Staat zijn invrijheidstelling heeft bevolen.

3. Zodra de omstandigheden het toestaan, tenzij anders werd overeengekomen, levert de aangezochte Staat elke persoon die niet krachtens § 2 in vrijheid werd gesteld terug over aan de bewaring van de verzoekende Staat. De aangezochte Staat kan niet weigeren de overgebrachte persoon terug te zenden om reden dat deze persoon een onderdaan van die Staat is.

Artikel 11

Toepassing van de artikelen 9 en 10

1. In geval van toepassing van de artikelen 9 en 10 :

   a) de hechtenis ondergaan in de Staat naar dewelke de persoon werd overgebracht wordt afgetrokken van de duur van de vrijheidsbeneming die in de andere Staat nog moet worden ondergaan;

   b) de overgebrachte persoon kan in de Staat naar dewelke hij werd overgebracht niet worden vervolgd, in hechtenis gehouden, of aan enige andere vrijheidsbeperking worden onderworpen voor feiten of veroordelingen welke voorafgingen aan zijn overbrenging;

   c) de in letter b) van dit artikel bedoelde immuniteit neemt een einde wanneer de overgebrachte persoon :

      (i) hoewel hij gedurende vijftien opeenvolgende dagen de mogelijkheid had de Staat naar dewelke hij werd overgebracht te verlaten, daar gebleven is; of

      (ii) na deze Staat te hebben verlaten, er is teruggekeerd.

2. In geval van vlucht van de overgebrachte persoon neemt de Staat naar dewelke deze persoon werd overgebracht alle maatregelen die tot zijn aanhouding kunnen leiden.

3. Elke persoon die krachtens de artikelen 9 of 10 is overgebracht wordt teruggebracht zonder dat de uitleveringsprocedure moet worden aangewend.

Artikel 12

Wederrechtelijk verkregen winsten en restitutie aan de slachtoffers

1. Iedere overeenkomstsluitende Staat verbindt zich ertoe, voor zover zijn intern recht toepasselijk op het ogenblik van het verzoek zulks toestaat, de hulp toe te kennen waardoor het mogelijk is :

   a) over te gaan tot de lokalisatie, de opsporing, het immobiliseren, de inbeslagneming en de verbeurdverklaring van op wederrechtelijke wijze bekomen winsten; en

   b) te zorgen voor de teruggave van hun goederen aan slachtoffers van een misdrijf.

2. De Centrale Overheid van een overeenkomstsluitende Staat die redenen heeft om aan te nemen dat de andere Staat op wederrechtelijke wijze bekomen winsten kunnen worden ontdekt, brengt de Centrale Overheid van deze Staat hiervan op de hoogte. Deze laatste oordeelt welk gevolg er aan deze informatie dient gegeven te worden en laat zo spoedig mogelijk weten welke maatregelen werden getroffen.

Artikel 12 *bis*

Identificatie van bankgegevens

1. a) Op verzoek van de verzoekende staat onderzoekt de aangezochte staat terstond, in overeenstemming met dit artikel, of de op zijn grondgebied gevestigde banken weten of een met name genoemde natuurlijke of rechtspersoon die verdacht wordt van of in staat van beschuldiging is gesteld wegens een strafbaar feit, houder is van een of meer bankrekeningen. De aangezochte staat deelt het resultaat van zijn onderzoek terstond aan de verzoekende staat mee.

   b) De onder a) omschreven handelingen kunnen ook worden uitgevoerd teneinde :

      i) gegevens over veroordeelde of anderszins bij een strafbaar feit betrokken natuurlijke of rechtspersonen te achterhalen;
      ii) gegevens die in het bezit zijn van andere financiële instellingen dan banken te achterhalen; of
      iii) niet aan rekeningen gebonden financiële transacties op te sporen.

2. Als aanvulling op de vereisten uit artikel 15 (1) van deze Overeenkomst, omvat een verzoek zoals omschreven in lid 1 van dit artikel de volgende gegevens :

   a) de identiteit van de natuurlijke of rechtspersoon die van belang is om rekeningen en transacties op te sporen; en

   b) voldoende gegevens op grond waarvan de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat :

      i) redelijkerwijs kan vermoeden dat de betrokken natuurlijke of rechtspersoon bij een strafbaar feit is betrokken en dat banken en niet-bancaire instellingen op het grondgebied van de aangezochte staat over de verlangde gegevens zouden kunnen beschikken; en
      ii) kan vaststellen dat de verlangde gegevens betrekking hebben op het strafrechtelijk onderzoek of de strafvervolging.

c) voorzover mogelijk, gegevens over de mogelijk betrokken bank of andere niet-bancaire financiële instelling, en andere gegevens die dienstig kunnen zijn om de reikwijdte van het onderzoek te kunnen beperken.

3. Tenzij achteraf gewijzigd door middel van een diplomatieke notawisseling tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, worden verzoeken om rechtshulp volgens dit artikel overgemaakt tussen :

a) het Belgische Ministerie van Justitie;

b) voor de Verenigde Staten van Amerika, de voor België bevoegde attaché van het :

- "U.S. Department of Justice, Drug Enforcement Administration", voor aangelegenheden die tot de bevoegdheid ervan behoren;

- "U.S. Department of Homeland Security, Bureau of Immigration and Customs Enforcement", voor aangelegenheden die tot de bevoegdheid ervan behoren;

- "U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation", voor alle andere aangelegenheden.

4. Het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika verlenen rechtshulp met betrekking tot witwaspraktijken en terroristische activiteiten die in beide staten strafbaar zijn gesteld en met betrekking tot andere criminele activiteiten waarvan zij elkaar in kennis kunnen stellen.

5. De aangezochte staat beantwoordt een verzoek tot het overleggen van stukken betreffende de rekeningen of transacties die conform dit artikel zijn geïdentificeerd, in overeenstemming met de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12 *ter*

Gemeenschappelijke onderzoeksteams

1. Gemeenschappelijke onderzoeksteams kunnen worden ingesteld en functioneren op het grondgebied van respectievelijke de Verenigde Staten van Amerika en het Koninkrijk België met als doel het vergemakkelijken van strafrechtelijke onderzoeken of strafvervolgingen waarbij een of meer lidstaten van de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika betrokken zijn, voorzover het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika dit nodig achten.

2. De procedures voor het functioneren van het team, zoals samenstelling, duur, plaats, organisatie, functies en doel, en de voorwaarden voor deelneming van leden van het team aan onderzoekshandelingen op het grondgebied van een andere staat, worden overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten belast met het onderzoeken en vervolgen van strafbare feiten die door de respectieve betrokken staten zijn bepaald.

3. De bevoegde autoriteiten aangewezen door de respectieve staten treden rechtstreeks met elkaar in contact met het oog op de instelling en de werking van het team. Echter wanneer vanwege de uitzonderlijke complexiteit, de grote omvang of andere omstandigheden een meer centrale coördinatie nodig wordt geacht voor bepaalde of voor alle aspecten, kunnen de staten overeenkomen daartoe andere passende communicatiekanalen te gebruiken.

4. Wanneer het gemeenschappelijk onderzoeksteam het noodzakelijk acht dat in een van de staten die het team hebben ingesteld, onderzoekshandelingen plaatsvinden, kan een uit die staat afkomstig lid van het team zijn eigen bevoegde autoriteiten vragen die handelingen te verrichten zonder dat de andere staten daartoe een verzoek om rechtshulp behoeven in te dienen. Aan de toepassing van de maatregel in die staat zullen dezelfde juridische eisen worden gesteld als aan nationale onderzoekshandelingen.

Artikel 12 *quater*

Videoconferenties

1. De gebruikmaking van een videoverbinding wordt beschikbaar gesteld tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika om personen die zich in de aangezochte staat bevinden als getuige of deskundige in een procedure waarin rechtshulp wordt verstrekt, te horen. Voorzover niet specifiek in dit artikel bepaald, gelden voor die procedure de voorwaarden zoals elders in deze Overeenkomst is voorzien.

2. De verzoekende en de aangezochte staat kunnen met elkaar in overleg treden om de oplossing van juridische, technische of logistieke kwesties die zich bij de uitvoering van het verzoek kunnen voordoen, te vergemakkelijken.

3. Onverminderd de rechtsmacht krachtens de wet van de verzoekende staat, dient het met opzet afleggen van een valse verklaring of een ander wangedrag van de persoon die als getuige of deskundige tijdens de videoconferentie wordt gehoord, door de aangezochte staat op dezelfde wijze gestraft als in het kader van nationale procedures zou gebeuren.

4. Dit artikel doet niet af aan het gebruik van andere middelen die krachtens het toepasselijke verdrag of de toepasselijke wet beschikbaar zijn om getuigen te horen.

5. De aangezochte Staat kan gebruik van videoconferenties voor andere doelen dan de in lid 1 van dit artikel aangegeven doelen toestaan, daaronder begrepen ten behoeve van de identificatie van personen of voorwerpen of het afnemen van verklaringen in het kader van een onderzoek.

Artikel 13

Beperkingen van de rechtshulp

1. De Centrale Overheid van de aangezochte Staat kan weigeren gevolg te geven aan een verzoek in de mate waarin :

   a) de uitvoering van het verzoek een aantasting zou zijn van de soevereiniteit, de veiligheid of andere wezenlijke algemene belangen van de aangezochte Staat;

   b) het verzoek betrekking heeft op een overtreding van de militaire wetten die geen misdrijf naar de gewone strafwet is; of

   c) het verzoek niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst.

2. De Centrale Overheid van de aangezochte Staat kan eveneens weigeren gevolg te geven aan een verzoek indien deze betrekking heeft op een politiek misdrijf. Deze paragraaf is niet van toepassing op de misdrijven voor dewelke de overeenkomstsluitende Staten de mogelijkheid hebben ze niet als politiek te beschouwen naar luid van elk ander verdrag of elke andere Overeenkomst waarbij ze partij zijn.

3. Indien, in overeenstemming met dit artikel, een beslissing tot weigering wordt overwogen, plegen de Centrale Overheden voorafgaand overleg om te bepalen onder welke voorwaarden de rechtshulp eventueel kan worden toegekend. Indien de verzoekende Staat de hulp onder deze voorwaarden aanvaardt verbindt hij zich ertoe deze te eerbiedigen.

4. De Centrale Overheid van de aangezochte Staat kan de uitvoering van een verzoek uitstellen of er slechts gevolg aan geven onder bepaalde voorwaarden indien de uitvoering een aan de gang zijnd onderzoek of een lopende wettelijke procedure in die Staat kan belemmeren.

5. De Centrale Overheid van de aangezochte Staat licht de Centrale Overheid van de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk in over de reden van de weigering of van het uitstel van de uitvoering van het verzoek.

Artikel 13 *bis*

Gebruiksbeperkingen met het oog op bescherming van persoons- en andere gegevens

1. De verzoekende staat kan van de aangezochte staat verkregen bewijsmateriaal en gegevens gebruiken :

   a) ten behoeve van zijn strafrechtelijke onderzoeken en strafprocedures;

   b) ter voorkoming van een onmiddellijke, ernstige bedreiging van zijn openbare veiligheid;

   c) voor zijn niet-strafrechtelijke gerechtelijke en administratieve procedures die rechtstreeks verband houden met onderzoeken of procedures :

      i) als bedoeld onder a); of

      ii) waarvoor rechtshulp is verstrekt krachtens artikel 1 (1. *bis*) van deze Overeenkomst;

   d) voor enig ander doel, indien de gegevens of het bewijsmateriaal openbaar zijn gemaakt in het kader van een procedure waarvoor ze zijn verstrekt, of in enige andere situatie als beschreven onder a), b) en c), en

   e) voor enig ander doel, uitsluitend na voorafgaande toestemming van de aangezochte staat.

2. a) Dit artikel laat onverlet de mogelijkheid van de aangezochte staat om in een concrete zaak nadere voorwaarden te stellen, zoals voorzien in deze Overeenkomst, wanneer het concrete rechtshulpverzoek bij gebreke van die voorwaarden niet kan worden nagekomen. Wanneer uit hoofde van dit punt nadere voorwaarden zijn gesteld, kan de aangezochte staat van de verzoekende staat verlangen dat deze inlichtingen verstrekt over het gebruik dat wordt gemaakt van het bewijsmateriaal of de informatie.

b) Algemene beperkingen met betrekking tot de rechtsregels van de verzoekende staat voor het verwerken van persoonsgegevens mogen door de aangezochte staat echter niet als een voorwaarde uit hoofde van lid 2, onder a), worden verbonden aan het verschaffen van bewijsmateriaal of gegevens.

3. Indien de aangezochte staat, nadat hij het verlangde bewijsmateriaal en de gegevens aan de verzoekende staat heeft verstrekt, op de hoogte raakt van omstandigheden die in een concreet geval aanleiding zouden geven aanvullende voorwaarden te stellen, kan de aangezochte staat met de verzoekende staat overleggen om te bepalen in hoeverre het bewijsmateriaal en de gegevens kunnen worden beschermd.

Artikel 14

Bescherming van de vertrouwelijke aard

De aangezochte Staat stelt alles in het werk, indien de verzoekende Staat dit wenst, om de vertrouwelijke aard van een verzoek en van de inhoud ervan te vrijwaren.

Indien er geen gevolg kan worden gegeven aan het verzoek zonder aantasting van het gevraagde vertrouwelijk karakter, dan brengt de Centrale Overheid van de aangezochte Staat dit ter kennis van de Centrale Overheid van de verzoekende Staat die dient te beslissen of het verzoek niettemin mag worden uitgevoerd.

Artikel 15

Inhoud van de verzoeken

1. Een verzoek om rechtshulp vermeldt :

a) de naam van de overheid die het onderzoek of de procedure waarop het verzoek betrekking heeft, leidt;

b) het onderwerp en de aard van het onderzoek of van de procedure;

c) een beschrijving van de gewenste gegevens of van het gezochte voorwerp of van de te verrichten tussenkomst; en

d) het doel waartoe de gegevens, het voorwerp of de tussenkomst worden gevraagd.

2. Voor zover noodzakelijk, en in de mate van het mogelijke, houdt het verzoek in :

a) de beschikbare gegevens betreffende de identiteit en de lokalisatie van een op te sporen persoon;
b) de identiteit en de lokalisatie van de persoon voor wie een stuk bestemd is, zijn betrokkenheid bij de procedure en de wijze waarop de mededeling moet geschieden;
c) de identiteit en de lokalisatie van personen van wie bewijsmateriaal wordt verlangd;
d) een beschrijving van de wijze waarop een getuigenis dient te worden afgenomen en opgetekend;
e) een lijst van de te beantwoorden vragen;
f) een nauwkeurige beschrijving van de plaats waar de huiszoeking moet worden verricht en van de voorwerpen die in beslag moeten worden genomen;

g) een beschrijving van iedere bijzondere procedure die moet worden gevolgd bij de uitvoering van het verzoek; en

h) gegevens betreffende de vergoedingen waarop de getuige of de deskundige, die in de verzoekende Staat moeten verschijnen, recht zouden kunnen hebben.

Artikel 16

Uitvoering van het verzoek en terugzending van de voorwerpen

1. De Centrale Overheid van de aangezochte Staat geeft zo spoedig mogelijk gevolg aan het verzoek of verzendt het, indien nodig, voor uitvoering aan de bevoegde overheid die, in de mate van het mogelijke, het verzoek uitvoert. De rechterlijke overheden van de aangezochte Staat zijn bevoegd voor het uitreiken van dagvaardingen om te verschijnen, van huiszoekingsbevelen of van andere beschikkingen die nodig zijn voor de uitvoering van het verzoek.

2. De verzoeken worden uitgevoerd in overeenstemming met het intern recht en de interne procedures van de aangezochte Staat, tenzij deze Overeenkomst er anders over beschikt. De in het verzoek aangegeven procedures worden nageleefd, zelfs indien zij in de aangezochte Staat ongebruikelijk zijn, voor zover zij niet uitdrukkelijk verboden zijn door de wetten van die Staat. .

3. De aangezochte Staat kan afschriften van de stukken verstrekken, daaronder begrepen documenten, dossiers en bewijsmateriaal, verkregen ter uitvoering van het verzoek. De aangezochte Staat verstrekt, op verzoek van de verzoekende Staat, in de mate van het mogelijke de originelen.

4. De verzoekende Staat zendt, onverminderd de bepalingen van artikel 7, alle voorwerpen die verstrekt werden voor de uitvoering van het verzoek tot rechtshulp zo snel mogelijk terug, tenzij de aangezochte Staat er afstand van doet.

Artikel 17

Centrale Overheden

1. Behalve indien anders is voorzien, worden alle verzoeken om rechtshulp ingediend en uitgevoerd door tussenkomst van een Centrale Overheid voor elk van de overeenkomstsluitende Staten. Deze Centrale Overheden onderhouden rechtstreeks contact met elkaar met het oog op de toepassing van de bepalingen van deze Overeenkomst.

2. In deze Overeenkomst wordt verstaan onder Centrale Overheid :

a) voor het Koninkrijk België, de Minister van Justitie, zijn vertegenwoordiger of zijn gemachtigde;

b) voor de Verenigde Staten van Amerika, de Attorney General of de door hem aangewezen vertegenwoordigers.

3. Verzoeken om rechtshulp, en mededelingen dienaangaande, kunnen worden gedaan met behulp van snelle communicatietechnieken, daaronder begrepen faxapparatuur of elektronische post, gevolgd door een formele bevestiging wanneer de aangezochte staat zulks vereist. De aangezochte staat kan het verzoek met behulp van zulke snelle communicatietechnieken beantwoorden.

Artikel 18

Kosten en vertalingen

1. De aangezochte Staat verleent hulp aan de verzoekende Staat zonder financiële tussenkomst van deze Staat, met uitzondering van de erelonen van particuliere deskundigen indien het verzoek toestaat op deze deskundigen een beroep te doen.

2. De verzoekende Staat draagt alle kosten met betrekking tot de overbrenging, op grond van de artikelen 9 en 10, van een persoon in hechtenis.

2. *bis* Tenzij de verzoekende en de aangezochte staat anders zijn overeengekomen, draagt de verzoekende staat de kosten van het totstandbrengen en het functioneren van de videoverbinding volgens artikel 12 quater. De overige kosten die voortvloeien uit de uitvoering van de maatregel (met inbegrip van de reiskosten van de deelnemers in de aangezochte staat) worden gedragen in overeenstemming met de overige bepalingen van dit artikel.

3. Indien in de loop van de uitvoering van het verzoek duidelijk blijkt dat uitzonderlijke kosten moeten gemaakt worden om er gevolg aan te geven, dan plegen de Centrale Overheden overleg met elkaar wat de modaliteiten en voorwaarden betreft volgens dewelke de uitvoering van het verzoek kan worden verdergezet.

4. De door deze Overeenkomst bedoelde verzoeken worden opgesteld in de Engelse taal en in de Franse of de Nederlandse taal; de begeleidende brieven uitgaande van een Centrale Overheid hoeven echter niet te worden vertaald. Indien nodig worden de bij deze verzoeken gevoegde stukken vertaald door de verzoekende Staat. De verzoekende Staat is belast met de vertaling van de stukken die verstrekt worden ter uitvoering van de verzoeken.

Artikel 19

Andere overeenkomsten en intern recht

De uit deze Overeenkomst voortvloeiende rechtshulp en procedures vormen geen belemmering voor de rechtshulp en procedures waarin voorzien is door andere internationale overeenkomsten of akkoorden, alsmede door het intern recht en de interne praktijk van de overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 20

Opzegging

Iedere overeenkomstsluitende Staat kan deze Overeenkomst opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de andere overeenkomstsluitende Staat. De opzegging wordt effectief zes maanden na de datum van de kennisgeving.

FORMULIER

Ik ondergetekende, naam .....

voornamen .....

woonplaats .....

hoedanigheid of functie .....

bevestig op straffe van strafrechtelijke vervolgingen uit hoofde van een valse getuigenis of van valsheid in geschriften,

- op ..... te .....

  te zijn overgegaan tot de inbeslagneming van (*)

- op ..... te .....

  onder mijn bewaring te hebben ontvangen van (naam) .....

  de (*)

hieronder beschreven voorwerpen : .....

Ik verklaar op ..... te .....

deze voorwerpen te hebben toevertrouwd aan de bewaring van naam .....

voornamen .....

woonplaats .....

hoedanigheid of functie .....

Ik verklaar dat, terwijl ze onder mijn bewaring waren,

- deze voorwerpen geen enkele verandering hebben ondergaan (*)
- deze voorwerpen de hierna aangeduide verandering hebben ondergaan : (*)

Gedaan op ..... te .....

Handtekening

(*) de overbodige vermeldingen schrappen.